

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta eșe tota Marti sér'a,
dar prenumeratiunile se prîmesecu
in tote dilele.

Pretialu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri-
lunin 2 fl. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.
pre unu tribunin 2 fl. 50 cr. in v. a.
Unu exemplar costa 15 cr.

Tote siodniciele și banii de prenu-
meratîune sunt de a se trânsa la
Redactiunea diriginte a diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.
Bula, și 30 cr. tașe timbrale.

Ad rem,

(său cortesia ex offlo.)

Marturisim, că nu suntemu deputati sinodali,
să nici nu ne-a indemnatu nime să scriemu asta
precum scriemu, dar' totusă trebuc să scriemu, că-ci
ne manca nasulu de pravulu celu de pusica. —

Cestiunea, ea singura de sine, este cea mai
clara, buna óra cum fuse să versurculu: „Clarissimu”
d'in „Gur'a Satului”; — dar' haid' să philosopham
despre ea cum ne-au inventiatu nemtii in Beciu, să să
o incalcim ușoară. N'avemu să alegem unu
omu, care ar fi omu in intielesulu profanu alu cuventului:
adeca *episcopu*, ci unulu dupa intielesulu mai
romanticu alu cuventului, va să dică care in sensulu
canónelor arc stomacu de sticla, scie mancă căte
10—15 plese de mancare, să totusă nu e episcopu,
ci cumu se cade — ghicitura. — Nu-lu vomu chiamá
noi. Nu-e de lipsa. Vine elu. Ba inca se să pre
indesa. —

Acésta va să alegere koscher crestinésca. —

Să ni facem să formul'a. — Să alegem pre care
are pusețiune, vreau să dicu statura buna, naltu, fru-
mosu, courmacher, cu unu cuventu cumu se cade să
fia unu calugaru ortodoxu.

Avemu cartea de socacitu in mana. Ea vor-
besce asiè.

„Privita totusă tréb'a in raportu cu firea ome-
nésca — ea este fórtă grea. — Ori cumu, omulu
trebuie să aléga „omu.” — Ar' fi cu multu mai usitoru,
deca n'ar trebui să alegem omu, ci atare — alta
bidigania. Celu alesu trebuie să pórte clopotulu la
noi — la 60000. Apere Ddieu să ne alegem episcopu
politicosu! nu trebuie. Fia elu gura cascata. —
Cele religionarie le voru ispraví popii, — cele poli-
tice le voru ispraví civilii, éra alesulu va stă incati-
tiatu, — vreau să dicu incatenatu.

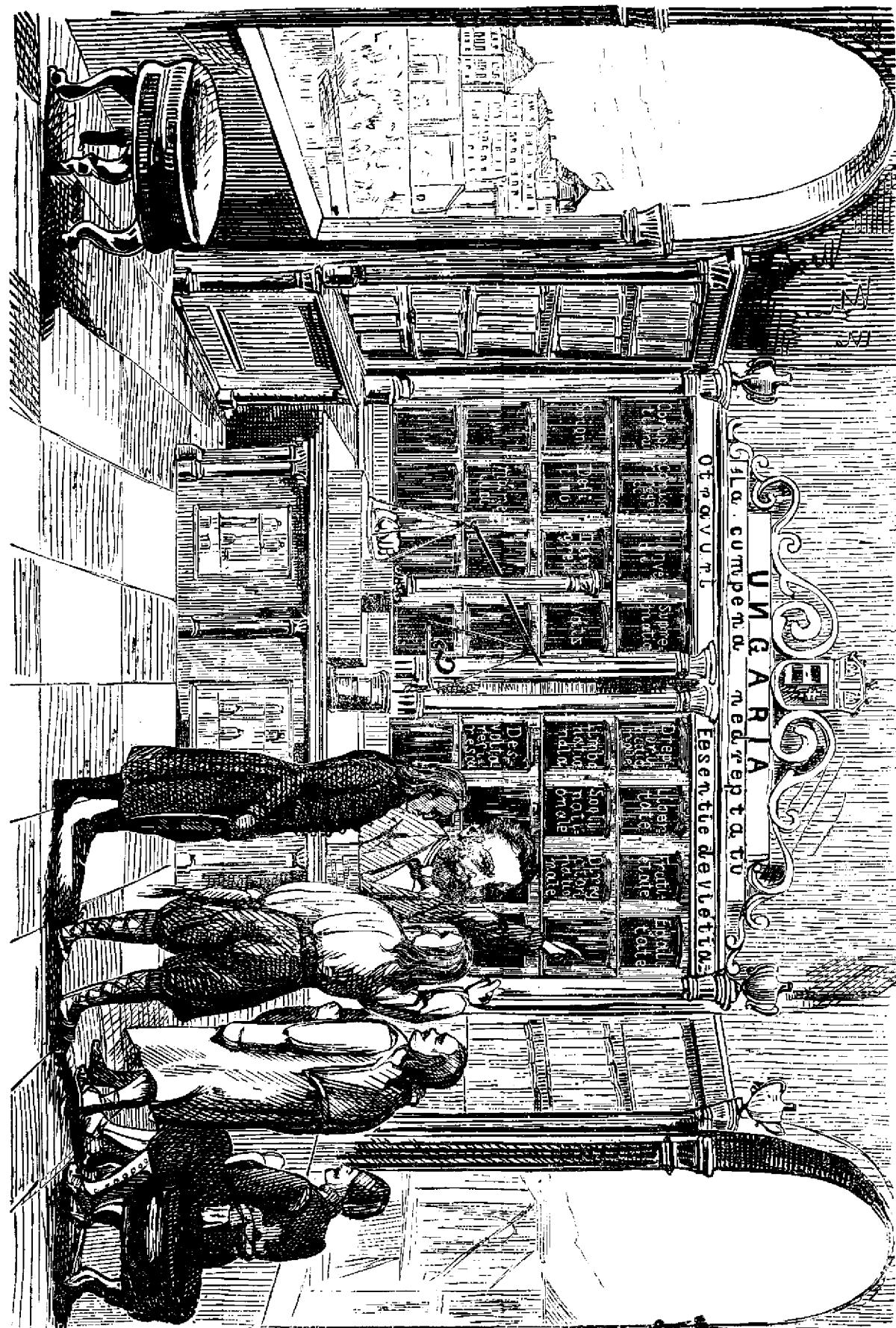
Ei bine că 'mi adusei a-minte de ceva. — Ce
vreu ómenii cu statutulu organicu? !

Acel'a-e tréncă-flénca. — Statutulu 'lu facura óme-
nii, ergo nu e opu Ddiescu, — și astfelu nici nu e
obligatoriu in biserică orientala ortodoxa. —

E dreptu, că ins'a-să legea unguriloru ni recunósce
biserică ca naționala, — dar' acésta e tréb'a loru,
nu a ortodoxiloru. Ei, unguri, sunt de vina, cu
legea loru, că ne-amu despartită să de ceia-lalți orto-
docsii — de serbi. Ei sunt de vina, că acum nu
mai avem milioane in fundulu religiunariu, ci numai
nisce sututie de mii in hartii. — Cu unu cuventu,
statutulu e nemicu, că-ci a bagatu să pre civilii politicosi
in biserica; — pentru acea trebuie să ni alegem
unu omu, care nu va face politica, și astfelu nu va
suferi nici de la altii să faca politica sub nasulu lui,
— și nesuferindu acésta, va nisu ca de la unu
astfelu de individu sismaticu ortodoxu să i se
iea cuventul in sinodu, — și de nu va tacă —
să-lu transpórtă de a colo cu atare constableru, —
ér de voru să mai multi de acesti'a fora fric'a lui
Ddieu, să disólve sinodulu. „Suntemu unu bulevardu,
apoi trebuie să fimu mai conservativi de cătu altii.”
Noi trebuie să ne tienem de ortodoxia, ca porcule
de strătitia. — Cu unu cuventu, noi să alegem
ortodoxu. — D: e: pre atare descendinte de a lui
Damjanich, că-ci să acel'a e ortodoxu. Să alegem
pe care are mai négra barba ortodoxa, — mai
gingasul stomacu ortodoxu, — care nu va să cu-
nasulu pe susu, ci va asiste la inmormentarea servitó-
relor ortodoxe. Adeca: un'a ca o suta. să alegem
pre ortodoxulu, care-lu cugetu eu, chiar' de ne-ar fiscui-
pitu in fatia o data. — chiaru de o data, ca calugaru
ortodoxu confesionalu, ar' fi fostu să inspectoriu
neconfesionalu, amblatoriu in civilu; — chiaru de ar
merită să ocupe locu intre „Hic Ioni”, „Hæc Dragu-
tia”, „Hoc-manu”, că-ci acum'a merita — pentru

Nasone Selavix.

SITUATIUNEA POLITICA ÎN UNGARIA:

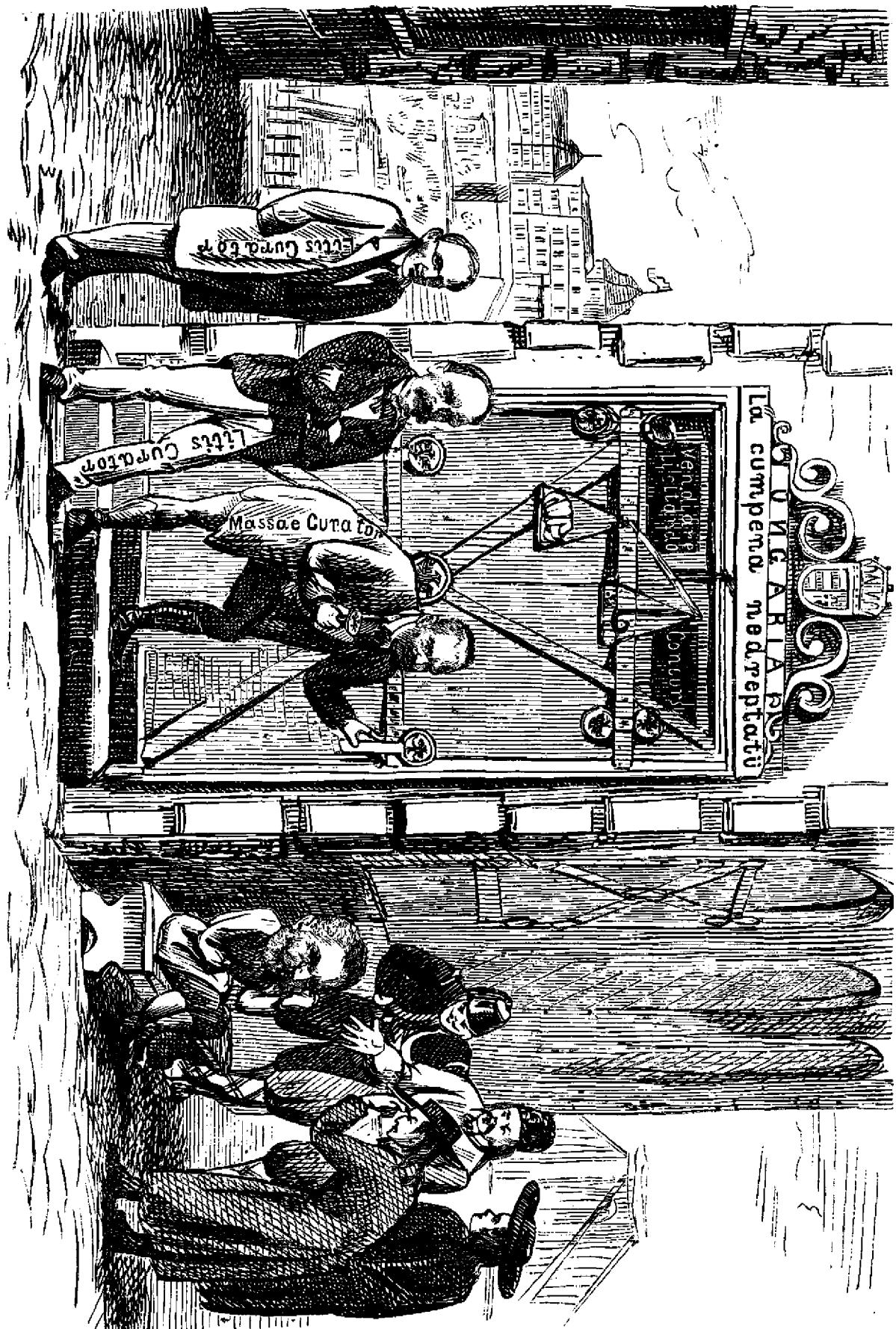
Apotecariul **Szlávy** (primu-ministrul) Ce vi trebuesce?

Romanulu, croatulu, serbulu și slovaculu: D'apoi, Domnule, suntemu **betegi**: ni doru petiorele de candu era mu in lantiuri, — ni doru grumazii de candu imca portamul jugulu, — trupulu ni este totu rana de loviturile cu sbiciulu, — sî mutu avemu durere de anima și de limba, — sî apoi să fia Domnulu bunu, să ni dee, precumu ni-au spusu doftorii nostri, d'in léuril de aici'a mi, ce se chiama **'vesentie de viéta**, ca să fia Domnulu cinstitu si de pruncii prunciloru nostri!

Szlávy: Mâi, cuiu cu cuiu se scôte aforă; d'in acele nu vi dau, ci, ca să nu poteti dice, că mergeti dela mine cu man' góla, — éca vi dau d'in partea ast'a-l-alta, d'in **'otravuri'**. Aste sunt pentru voi!

Romanulu, croatulu, serbulu și slovaculu: Acele tiene-sî-le Domnulu sîe-sî, să aiba folosu de ele!

să urmarile ei:

(la o parte:) **Romanulu, croatulu, slovaculu și serbulu:** D'apoi ce-e jupune Szlávy?

Szlávy plangendu (ca exprim-ministru) Am bancerotatu cu deseverșire, că-ci nu m'a ajutatu nimel!

Romanulu, croatulu, slovaculu și serbulu: Vedi astăzi e resplat'a, jupune, că-ci erai pré ingânsatu, să-ti tneai marfele pré la pretiu, -- in locu să le fii datu mai „ca intre frați” . . . Eca „otravurile“ tele, preparate pentru noi, -- i tine te-au otravitu.

Szlávy (suspinandu) Seracu de mine si de binele meu, la ce prada a mai ajunsu! . . .

(De cea parte:) **Biszzmark și Gorciacoff** catra **Gisszka:** Vedi asie . . . firm'a nefindu solida, a trebuitu să se ccsce. -- Sigileza numai bine, pone ce vomu trage sorti pre ea, ori o vomu vinde-o in licitatiune.

Intrbare.

Óre de ce a incetatu coler'a in Seghisiór'a?

Respusu: Că-ci la Salisce și Resinariu să facutu maslulu celu mare cu cîte siepte popi. —

Anecdote.

Némtiulu curagiosu.

Convenindu Hanzi eu unu romanu consaténu alu seu, ii dise: „Mare paguba, că nu venit u la noi a-séra, frate Ion, — ce risu mare fostu la noi! Nu mai vediutu tu neci u data asia“. — Romanulu: dar ce bucuria ati avutu asie mare frate Hanzi? — „Hm! A venit u la noi, scii tu, acele dragutu la muieru me, apoi muieru me fertu un'a ol'a mare de oaole; ele siediutu la masa și muncat pe oaole; apoi la mine spusu se siede eu diosu dupa usi'a. — Chindu muncat u ele totu d'in oaole, atunci puscatu cu gaoiele la mine la frunte; — nu totu telnitu; atunci asia risam, chitu m'a derutu fólele“. . . .

Mai vení va Cristosu?

Protopopulu cu prilegiulu esamenului intrebă pe unu pruncu de tiganu: óre mai vení va Dnulu Cristosu? La ce prunculu respusse, că elu nu seie, dar va intrebă de tatalu seu, că elu i-a poteovit u ca lui Cristosu, candu s'a dusu, — și asie pote că va scí, că mai vení va apoi, séu ba. —

A moritu mam'a.

A moritu mam'a tiganului, și avendu elu unu frate in alt'a comuna, a tramsu la frate-seu să vina, să ingrópe dela olalta pe man'a loru, și dise: Spune fratelui meu, ne smintit u vina, că de nu va veni: atunci eu voi ingropá a mea parte, adeea diumetate, — ér' a lui parte nu-mi pésa de o va bagá draculu in elu! —

Duo intiepli.

Preotulu ceti evangeli'a in baserica, unde se serie, că Dlu Cristosu, cu 5 pani, a saturat 5000 de ómeni. Dupa esfrea d'in baserica, dise unu poporénu catra altulu: „audisi, ce mintiuna mare spuse pop'a nostru? — Nu-e de crediutu, să fia potutu saturá elu 5000 de ómeni cu 5 pani.“ — La ce ortaculu seu ii respusse: „Dar de a fostu o pane de acele cátu muntele de colo de mare? !“

Corespondintia.

Zara nimzesk, sina schimpeschilor.

Schubune „Kura-Sadului“

Lieber Kamerad!

Am aussit la mine, ke lu zara vostru ai libsa de la un fladige, schi voi rumuni prost nu sti cum se alesche dela mult omene, care plin pela voi toti cafinile nimzesk schi schitovesk. — Ei bine! venitz aisch la zara nost; multe sunt omenile, schi aleschetz un neumit cu capatzine mare schi burta sanatos.

Io spunem la voi una. Acela Roman nu bun de fladige. El nu asculta porunje la Babesch, schi nu fasche sluge la el. Schi aschela Babesch este la voi

omine mari: nime nu sti fasche gure-mari schi sdriga muld caschi el. La el drebe singur doi fladige, care se asculti la comanda schi faci skandal auf Befehl. El rrâi se fi un papa rumunesk cu infalibil kapatzini. Pentru atsche nn bun la el Roman, care schi el are alii kapatzini ture.

Apoi acela Roman este om vrinos. Nu sche de la el bine să fi fladige. Fladige drebe se fi „figura picolo“ caschi la Babesch, ge nimai omine mici potz să fi mare trag. — drebe se fi fladigi „figura porca“, ca toti crestinile se fuschi dela bisericiga, gind vez la el, nimai Babesch se remas cu porunchi.

Schi rele omine Roman. El fasche parastas la Damjanics: kind totz crestinile dela Gross-Wardein ai dorit, schi nu face skandal vara volos. El fatsch inspector, pentru se fasche skole confesionell. — Rele omine aschela Roman! — El nu pun de fladigi. —

Tote omenile, care vrai se are fladige mameleuci, nu drebe la Roman, pendru-ge ai frige, ge el nu blatesde diurnele duba porunge schi nu cunosti alt fladige afara de el.

Vetz! voi prost daga alesche pe Roman . . .

Metzan? — Prota Metzan? ! — Nu, el plasche la Babesch, pentru-ge asculde porunci; tare nu plasche la aldu. — Es ist ein Geschäftsmann! — si are gobilile, schi nu brischebe trabi bisericishesk. El sti vinde, gumbara, sti face gescheft, tara nu briscep lucru tela piseriga. Nisch Metzan nu puna fladige. Ghind mori, lasa dot la gobile, schi voi romune navetz nimig, nimai confusion, care fasche el la trabe dela piserige.

O! mein Gott! — aleschetz cum fretz! — Io spun la voi una. Voi are statut organisch: potz alege la fie-tschine. Kum plasche! alta lesche voi n'are, care porunschi se alech nach göttlichen Willen. Alesche tare pe mine. Io n'ai gobii, n'ai nimig, schi schor la foi, ge nu asgultă la Babesch borunsch, schi schor la Babesch, ge fiu lui sluga. Aboi pine.

In der Hoffnung, ge akusch vine deputazion la mine, remani al tau

Michel.*

Scusa.

Motto: 1.) Et altere pars.

2.) Solamen miseri soios habuisse maleorum!

Natiunea romana mi imputa, că eu, ca deputatul laicu pentru congresulu national basericescu, la banchetul mitropolitului, datu in onórea membrilor congresului, neautorisatu, am disu unu toastu in limb'a magiara.

Da Excelentia Sa mitropolitulu, că s'a dusu la Jenopolea, să santiésca stégula honvediloru magiari, și a-colo d'in usi'a basericiei romane, in ornatie sele de mitropolit: cu mitr'a in capu și cu cärgi'a in mana, a tienutu unu discursu in limb'a magiara, — nu este óre mai de vina ca mine? ! . . .

— Ceru verdictulu natiunei!

Nihulu Besianu.

* Organulu fiindu ari publici, la cerere, bucurosu am datu locul acestui corespondintie, spre a se poată lineri existența din tôte laturile ei. Publicul judecă!

Red.